

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2091

гр. София, 29.04.2014 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10
състав**, в закрито заседание на 29.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

като разгледа дело номер **4152** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от ГПК. Образувано е по искане на процесуален представител на Министерството на вътрешните работи. Искането е за изменение на постановеното решение в частта му за разноските.

Съдът, след като извърши проверка относно допустимостта на искането счита, че същото е допустимо – направено е по искане от надлежна страна по смисъла на чл. 248, ал. 1 от ГПК - страна в производството и в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК, а именно в срока за обжалване на постановеното решение. Разгледано по същество направеното искане е основателно по следните съображения:

С решение № 779/14.02.2014 г., постановено по адм.д. № 4152/2010 г. по описа на Административния съд С.-град, I отделение, 10 състав, образувано по искова молба на С. В. К. е осъдил Министерството на вътрешните работи да заплати на С. В. К. сумата в размер на 3858, 09 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди вследствие на отменените като незаконосъобразни заповед № К-1629/25.03.2009 г., издадена от министъра на вътрешните работи и заповед № К 606/27.03.2009 г., издадена от министъра на вътрешните работи, както и законната лихва върху тази сума, считано от 05.01.2011 г. до окончателното изплащане на претендираните суми, отхвърлил е иска на С. В. К. срещу Министерството на вътрешните работи за обезщетение за имуществени вреди в размер на 9151, 24 лв., представляващ разликата между предявената искова претенция общо в размер на 13 765 89 лв. и уважената част от иска за имуществени вреди в размер на 3858, 09 лв., като неоснователен и недоказан, осъдил е Министерството на вътрешните работи да заплати на С. В. К. сумата в размер на 15 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди за претърпени от същия психически тормоз, неудобство, болки и страдания, накръняване на доброто му име и професионална репутация вследствие на отменените като незаконосъобразни заповед № К-1629/25.03.2009 г., издадена от министъра на вътрешните работи и заповед № К 606/27.03.2009 г., издадена от министъра на

вътрешните работи, както и законната лихва върху тази сума, считано от 05.01.2011 г. до окончателното изплащане на претендираните суми, отхвърлил е иска на С. В. К. срещу Министерството на вътрешните работи за обезщетение за неимуществени вреди в размер на 25 000 лв., причинени на ищеца вследствие на разгласяване на квалифицирана информация, с която е била разкрита самоличността му, като неоснователен и недоказан. В мотивите на решението си съдът се е произнесъл по искането за разноските, направено от ответника, но подобно произнасяне липсва в диспозитива на решението. В тази връзка, съдът съобразява изводите, направени в мотивите на решението, а именно, че при произнасянето относно разноските настоящата съдебната инстанция съобразява обстоятелството на частично уважаване на предявените искове, като в тази връзка по отношение на присъждането на разноските се обуславя приложимостта на чл. 9, ал. 3 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Съгласно посочения текст, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. Посочената норма представлява отклонение от правилото на чл. 78, ал. 1 от ГПК и поради това следва да се приеме, че по искове, предявени по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди отговорността за разноски следва да се разпределя по специалните правила, установени в чл. 9 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди и в случаите на частично уважен иск отговорността за разноските, направени по производството е изцяло върху ответника по иска (в този смисъл и решение № 12023 от 18.10.210 г. на Върховния административен съд, постановено по адм. д. № 11620/2010 г.).

Предвид изложеното искането за присъжда на разноски в полза на ответника се определя като неоснователно.

Като съобрази изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА решение № 799 от 14.02.2014 г. на Административен съд София град, I отделение, 10 състав, постановено по адм. дело № 4152/2012 г. като

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛНО направеното искане от процесуалния представител на Министерството на вътрешните работи за присъждане на разноски.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда, по който подлежи на обжалване решението, с изпращане на преписи по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ